

VMHP

het
professionele
politie platform

126e jaargang • laatste nummer 2019

LAATSTE
NUMMER

TERUGBLIK

TOEKOMST

Aangesloten bij de
European Confederation
Of Police

Colofon

REDACTIEADRES VMHP:

Wassenaarseweg 2, 2596 CH Den Haag
tel: (070) 200 20 02

e-mail: redactie@vmhp.nl

REDACTIE:

Saskia van Bruinessen

AAN DIT NUMMER WERKTEN O.A. MEE:

Vanessa van den Berg, Piet Bisschop,
Hans Bogers, Caroline Bonenkamp,
Peter van Brakel, Leendert Dorst,
Philip Heijning, Michiel Holtackers,
Koen de Maat, Bob Nagel,
Maarten van de Nieuwenhuijzen,
Arie van der Ven, Jantine Walraven

VORMGEVING & DRUK:

GBU media, www.gbu.nl

FOTOGRAFIE:

Evert Onink, Foto Persburo Jos van Leeuwen,
Gerard Hissink en eigen foto's

KOPIJ AANLEVEREN BIJ:

redactie@vmhp.nl

SECRETARIAAT,

LEDENADMINISTRATIE, ABONNEMENTEN:

Bereikbaar van maandag t/m vrijdag
tel: (070) 200 20 02

e-mail: secretariaat@vmhp.nl

DAGELIJKS BESTUUR VMHP:

Caroline Bonekamp, voorzitter
Cees van der Voet, secretaris
Willem Doppenberg, penningmeester

CONTRIBUTIE LEDEN:

Actieve leden € 14,00 per maand
Postactieve leden € 50,00 per jaar
Bankrekeningnummer contributies:
NL23 INGB 0000 1329 81

BELANGENBEHARTIGING

Voor belangenbehartiging kun je terecht
bij belang@vmhp.nl.

LAATSTE BLAUWTJE

Voor je ligt het allerlaatste papieren verenigingsblad, heel wat jaren bekend als het Blauwtje. Waar deze naam vandaan komt, lees je in dit blad. Ook blijkt 2019 niet de 126ste jaargang te zijn, zoals de voorkant doet vermoeden. Wij kwamen dit soort feiten te weten door met ereleden, oud-voorzitters en oud-redacteuren van gedachten te wisselen.

Wat we hebben verzameld, tref je op de volgende bladzijdes aan. In willekeurige volgorde, of zoals tieners zeggen 'random'. Het belooft een gevarieerde leeservaring te worden. Wij spraken leden, ereleden en oud-voorzitters en vroegen advies voor de toekomst. Hun woorden vind je verspreid door het blad. Het laat ook zien hoe gevarieerd het werk van onze vereniging is en welke diversiteit aan collega's binnen onze gelederen actief zijn.

Die diversiteit houd ik graag vast. Immers een toekomstbestendige vereniging is een vereniging met jong en oud, en een mix van achtergronden. Daaraan heb ik de laatste jaren samen met het hoofdbestuur hard gewerkt. We zijn er trots op dat we veel jonge mensen hebben binnengehaald als nieuwe leden. Zij zijn nu ook in het hoofdbestuur vertegenwoordigd.

Daarnaast zijn we meer dan alleen een belangenbehartiger. We zijn altijd een vereniging geweest en willen dat blijven. Een vereniging verenigt. Dat doet de VMHP op het vakgebied. In het vak vinden we elkaar en voor de veiligheid van de burger staan wij. Wij richten ons op leidinggevenden én vakspecialisten. Er is geen enkele vereniging of vakbond die gespecialiseerd is in belangenbehartiging en ontwikkeling voor deze doelgroepen. Daarom blijft onze rol in de toekomst van groot belang. Want wie zorgt anders voor de kracht van het argument in de onderhandelingen met de werkgever? Wie denkt aan zowel het individuele- als het organisatiebelang? De VMHP is en blijft een verbinder en netwerker binnen de politie en zal juist in de toekomst een rol kunnen blijven vervullen voor leidinggevenden en de professionals als het gaat om de doorontwikkeling van leidinggeven en verdere specialisaties in functies, aanstellingen en loopbaanpaden.

De voorzitter speelt daarbij een centrale rol. Die rol neemt na de algemene ledenvergadering in mei iemand anders van mij over. Beoogd voorzitter is Miriam

DIGITALE NIEUWSBRIEF

Wij hebben ervoor gekozen meer gebruik te maken van de mogelijkheden van internet en e-mail. Het afgelopen jaar heb je regelmatig een digitale nieuwsbrief ontvangen en die blijven we ongeveer eens in de paar weken versturen. Zo blijf je op de hoogte van belangrijk verenigingsnieuws, interessante bijeenkomsten, arbeidsvoorwaardelijke ontwikkelingen, vakgerichte zaken en berichten over je rechtspositie. Op de website vind je ook nieuws en de agenda.

Barendse. Ik kan niet genoeg het belang van deze ledenvergadering benadrukken. Het hoofdbestuur kan van alles bedenken maar de leden gaan er uiteindelijk over. Mocht je dit keer verhinderd zijn, kom dan volgend jaar. Op onze website en in de digitale nieuwsbrief vind je t.z.t. de datum en locatie.

Helaas konden we niet iedereen bereiken. Ook kregen we niet met iedereen contact en een aantal belangrijke mensen voor onze vereniging is helaas overleden. Ik wil hier wel alle (oud-)collega's die meegewerkt hebben aan dit nummer hartelijk bedanken. Zij typten hun gedachten uit of lieten zich interviewen. Ook wil ik graag stilstaan bij de inspanningen die Maarten van de Nieuwenhuijzen leverde door voor ons het archief in te duiken en Bob Nagel die ons voorzag van nuttige adviezen bij het verzamelen van gegevens. Waarvoor onze dank. We zijn niet meer het politiemuseum ingedoken. Misschien een aanrader voor onze leden op een vrije dag?

Niet alleen het laatste Blauwtje maar ook mijn laatste dagen als voorzitter. Mijn agenda ziet er na de algemene ledenvergadering heel anders uit. Ik ga dan de nieuwe voorzitter inwerken en mij oriënteren op een nieuwe uitdaging. Wellicht komen we elkaar nog tegen. De afgelopen jaren heb ik mij met veel plezier en passie als voorzitter voor deze prachtige vereniging ingezet. Ik wens de VMHP alles goede voor de toekomst!

*Caroline Bonekamp
Voorzitter*

FOTO VOORKANT

Door de jaren heen, de verschillende voorkanten van het verenigingsblad van de VMHP, vroeger VHPA.

*Kopij voor de digitale nieuwsbrief kan naar
redactie@vmhp.nl. Ontvang je deze nieuwsbrief nog niet?
Mail dan naar secretariaat@vmhp.nl.*

Uit de oude doos

HONDERD JAAR VAKBONDSACTIE

Bij het 100-jarige bestaan van onze vereniging vierden we eigenlijk een dubbel jubileum. Dat concludeerde Ronald van der Wal. Hij werkte als historicus voor het LSOP/NPA aan een onderzoek naar honderd jaar politie in Nederland. De VMHP begon als de Bond van Inspecteurs der Gemeentelijke Politie, twintig jaar later leidde een fusie met het Broederschap van Hoofdcommissarissen en commissarissen tot de oprichting van de Bond voor Hooger Politiepersoneel. Dit artikel hebben we in ons archief gevonden en vertelt over honderd jaar vakbondsactie.

De geschiedenis van de Nederlandse politievakorganisatie begint in 1887 met de oprichting van de Algemeene Nederlandsche Politiebond (ANPB). Het streven van die bond was gelijk aan dat van vele andere vakorganisaties: de verbetering en verheffing 'van den stand van den politiemán', het aankweken van kameraadschap en onderlinge samenwerking, verbreding van kennis van het politievak en de oprichting van een weduwen en wezenkas en zo mogelijk ook een pensioenfonds.

GEMEENTE

Het waren stuk voor stuk lovenswaardige doelstellingen, maar vooral het streven naar materiële verbetering stelde menigeeen teleur. Dat lag in de eerste plaats aan de wijze waarop de toenmalige arbeidsvoorwaarden voor de politie tot stand kwamen. De negentiende-eeuwse gemeentepolitie werd volledig door de gemeente bekostigd. Dat betekende dat de salarissen, eventuele toelagen en pensioenen uit de gemeentekas moesten worden betaald. Landelijke salarissenormen ontbraken en dus was iedere gemeente vrij om de hoogte van de salarissen vast te stellen. Dit systeem betekende voor de politiemán dat salarisacties altijd op lokaal niveau moesten worden bevochten.

Voor een landelijke bond als de ANPB veroorzaakte dit enorme moeilijkheden. Een andere reden voor het falen was de samenstelling van de bond. Alle rangen waren in de ANPB vertegenwoordigd: agenten, inspecteurs en commissarissen. Zelfs gemeentesecretarissen en burgemeesters maakten deel uit van de bond en bekleden vaak ook nog bestuursposten. Kortom, werknemers en werkgevers waren in één bond verenigd en daardoor was er ook sprake van tegenstrijdige belangen, zodat de materiële verbetering niet altijd goed uit de verf kwam.

LOKALE BONDEN

Deze toestand werkte uiteindelijk het ontstaan van tal van lokaal en cate-

goraal georganiseerde bonden in de hand. De commissarissen namen het voortouw en richtten op 14 maart 1893 de Vereniging van Commissarissen van Politie in Nederland, die in maart 1898 overging in de Broederschap voor Hoofdcommissarissen en Commissarissen in Nederland. In 1894 organiseerde een groot deel van de Amsterdamse agenten zich in een eigen politiebond. Dat voorbeeld vond navolging en de loop der jaren ontstonden tientallen lokale agentenverenigingen.

De doelstellingen van de commissarissen weken nauwelijks af van die van de meeste andere politiebonden. Ook zij waren uit op samenwerking en kameraadschap en op scholing en opleiding van de politie in het algemeen. Daarnaast hadden zij ook ambities om het politiewerk te professionaliseren. Zo was in de statuten vastgelegd dat de vereniging zich zou inzetten voor de totstandkoming van een Politiewet, waarin de inrichting van het Nederlandse politiewezén moest worden geregeld. Dit wilde overigens nog niet zeggen dat materiële lotsverbetering van ondergeschikt belang was geworden. Een van de doelstellingen betrof de inrichting van een betere

pensioenregeling. Salarisverhogingen werden veelal individueel bevochten. Dat wilde nog niet zeggen dat materiële lotsverbetering voor de broederschap geen rol speelde.

BROEDERSCHAP

De oprichting van het Broederschap was vooral een poging om de band tussen hoofdcommissarissen en commissarissen aan te trekken en zoals de statuten vermelden 'te prikkelen tot gemeenschappelijk werken en handelen'. Dat leek bijzonder goed te lukken. Nog geen half jaar na oprichting waren alle hoofdcommissarissen en twee derde van de commissarissen lid van de bond.

De inspecteurs begonnen zich vanaf 1901 te organiseren. Dat gold in eerste instantie alleen voor de grote korpsen waar het aantal inspecteurs de oprichting van een bond mogelijk maakte. Amsterdam liep voorop. In het najaar van 1902 volgden de Rotterdamse en de Haagse collega's. Deze verenigingen waren uitsluitend toegankelijk voor hoofdinspecteurs, inspecteurs, politie-assistenten en surnumerairs. De oprichting van deze lokale inspecteursverenigingen was een logische stap in het streven naar verbetering.

BETER BESTAAN

In alle drie de steden beijverden de inspecteurs zich reeds jarenlang voor een beter bestaan. Dat streven richtte zich hoofdzakelijk op aanpassing van de vaak lange arbeidstijden, op de emolumenten, zoals reis- en kleding-gelden en vrije geneeskundige hulp. Uiteraard was ook hier het salaris de hoofdmoot. Vrijwel jaarlijks richtten de inspecteurs zich tot het gemeentebestuur met verzoeken om salarisverhogingen. Er werd druk gelobbyd bij raadsleden om de eisen meer kracht bij te zetten. Opvallend was het gebrek aan onderlinge samenwerking. In veel gevallen dienden de verschillende inspecteursrangen ieder afzonderlijk hun eisen bij het bestuur in. De oprichting van de inspecteursverenigingen maakte een einde aan dat eigenbelang. Vanaf dat moment traden de georganiseerde inspecteurs als één groep naar buiten.

EENDRACHT MAAKT MACHT

Door de grote verschillen in salaris en arbeidsvoorwaarden kwamen de drie inspecteursverenigingen vrijwel onmiddellijk tot de conclusie dat zij baat hadden bij een goede samenwerking. Het initiatief tot centralisatie kwam uit Amsterdam. Onder het motto 'Eendracht maakt Macht' riep

de Amsterdamse vereniging de beide andere in augustus 1902 op om toe te treden tot één gezamenlijke inspecteursbond. De collega's, werkzaam in gemeenten waar slechts één of een zeer gering aantal inspecteurs werkzaam was, werden uitgenodigd om toe te treden als individuele leden. Op 15 oktober 1902 kwamen vertegenwoordigers van de drie bonden in Utrecht bijeen. In de Domstad bespraken zij de plannen voor een federatie. De Bond van Inspecteurs bij de Gemeentelijke politie in Nederland was daarmee een feit. De Amsterdamse Hoofdinspecteur J. van den Puttelaar werd gekozen als voorzitter.

Het werd een eclatant succes. Naast de drie lokale bonden stroomden ook de inspecteurs uit kleinere gemeenten massaal toe. In juni 1903 telde de bond reeds 203 leden. Daarmee omvatte zij op slechts een twintigtal na, alle inspecteurs van gemeentepolitie. Het nut van de bond was goed doorgedrongen.

TWEE NIVEAUS

De vakbondsactie vond nu op twee niveaus plaats. De lokale bonden en verenigingen richtten zich hoofdzakelijk op de lokale situatie, al hadden zij door de centralisatie een beter referen-

tiekader. Los daarvan richtten zij kleine vaktechnische bibliotheken in en organiseerden lezingen en uitjes. De centrale bond hield zich meer bezig met collectieve beleidsmatige- en juridische kwesties. Zo verzocht het bondsbestuur de minister van Binnenlandse Zaken in 1903 om de Gemeentewet te wijzigen zodat de gemeenten verplicht waren om de ambtenaren van politie en hun weduwen een pensioenvoorziening te bieden.

In 1905 stelde het bestuur voor om een Inspecteursdiploma in te voeren. Tot dan toe werden de aspiranten of volontairs binnen de gemeente zelf opgeleid en deed iedere gemeente dat op haar eigen manier. Enige uniformiteit ontbrak en dat daar wilde de inspecteursbond een einde aan maken. Het Broederschap reageerde in ieder geval positief. Zij zou proberen om de regering ervan te overtuigen dat zo'n examen en diploma gewenst waren, zo niet verplicht moesten worden gesteld. Van die belofte kwam weinig terecht. Het duurde tot 1908 voordat het eerste examenprogramma was uitgewerkt. De eerste kandidaten deden op 6 en 7 december van dat jaar examen.

UITBREIDING

Volgens de politietijdschriften uit die tijd wist het Broederschap aanmerkelijk minder binnen te slepen. De Politiegids meldde in 1908 dat het Broederschap in negen jaar tijd nog niets had weten te veranderen en dat dus al haar voorstellen door de regering van tafel waren geveegd. De inspecteurs waren wat dat betreft succesvoller. De bond breidde zich dan ook gestaag uit. Na 1915 werden in Haarlem, Utrecht en Arnhem lokale inspecteursverenigingen van de grond getild, die zich meteen bij de centrale bond aansloten.

Op 13 december 1919 werd op de jaarvergadering van de Inspecteursbond voor het eerst serieus gesproken over een fusie met de Broederschap van Hoofdcommissarissen en commissarissen in een bond voor hoger politie-

personeel. Dit idee was afkomstig van de Rotterdamse bond. Zij was daartoe aangezet door een nog vaag voornemen van de regering om de gemeentelijke salarissen te structureren. Het fusieplan deed in ieder geval veel stof opwaaien. Bezwaren waren er genoeg. Maar in hoofdzaak voelde een grote groep van inspecteurs er weinig voor om met hun superieuren in één bond plaats te nemen. In hun ogen zou dit tot een verzwakking van de belangenbehartiging kunnen leiden. Bovendien ging het gerucht dat de commissarissen wel toe wilden treden, maar tegelijkertijd het Broederschap in stand wilden houden en daarmee een apart vergadercircuit creëerden. De onderlinge samenwerking en het vertrouwen zouden hierdoor niet bepaald ten goede komen. Om dat tegen te gaan werd in het ontwerpstatuut een artikel opgenomen, dat het lidmaatschap van iedere andere bond dan de Bond van Hooger Politiepersoneel verbood. Die regel leidde binnen het Broederschap weer tot onenigheid.

RUZIE

Aanvankelijk had het bestuur de fusieplannen nog als 'mogelijk en wenselijk' begroet. Nog geen half jaar later werden deze plannen van tafel geveegd, omdat de indruk zou bestaan dat zo'n nieuwe bond, het Broederschap zijn leden wilde ontfutselen. Al met al was er een situatie ontstaan waarin het onderlinge vertrouwen ver te zoeken was.

Gedurende bijna anderhalf jaar debatteerden en ruzieden de verschillende inspecteursbonden over de vraag of samenwerking met de commissarissen gewenst was. In april 1921 waarschuwde het bestuur van de Haagse vereniging, dat wanneer er niet spoedig en krachtig werd ingegrepen, de bond ten onder zou gaan of in het gunstigste geval een kwijnend bestaan zou leiden. Op 16 april 1921 kwamen de besturen van de zes inspecteursverenigingen in Utrecht bijeen voor een 'ernstige' bespreking. De toon was verzoenend en er werd ook afgespro-

ken om het gewraakte artikel 7 voorlopig buiten de statuten te houden. Mogelijk zou dan de ergste kou uit de lucht zijn. De situatie leek gered, ware het niet dat er enkele maanden later onenigheid ontstond over de zetelverdeling in het toekomstige hoofdbestuur en Amsterdam uit de centrale bond stapte.

KONINKLIJKE GOEDKEURING

Pas in het najaar van 1922 kwamen de verenigingen en het Broederschap tot overeenstemming. In september 1922 werden de statuten van de Bond van Hooger Politiepersoneel in Nederland koninklijk goedgekeurd en was de bond een feit. De Amsterdamse inspecteursvereniging keerde na enkele maanden op haar schreden terug en sloot zich eveneens bij de nieuwe vakbond aan.

Minister Dales (BZK) met 'haar jongens' op 21 december 1990, net nadat zij waren geïnstalleerd. Hirsch Ballin (Justitie) zit er ook bij. (Foto: Foto Persburo Jos van Leeuwen)

Terugblik met Bob Nagel

Redacteur ruikt nieuws

Je kan het je bijna niet meer voorstellen, maar een verenigingsblad was vroeger dé bron van informatie. Geen intranet, internet of sociale media. Je wachtte geduldig op de postbode die het Blauwtje bracht. Zo was je weer op de hoogte van belangrijk nieuws over cao, pensioenen, nieuwe wetten en reorganisaties. De redacteur van dit blad moest dan iemand zijn die met zijn neus vooraan stond. Zo iemand was Bob Nagel, redacteur van 1990 tot 1996 en lid van het hoofdbestuur voor PR en voorlichting.

'Als ik in een nostalgische bui ben, blader ik nog wel eens door oude Blauwtjes heen. Toen ik me voor het blad inzette, zaten we midden in een reorganisatie. Dat was niet de fijnste periode van mijn loopbaan. Ik kon gelukkig ook voldoening halen uit mijn redactiewerk'. Bob, die gek was op foto's, ging vaak op stap met een fotograaf van het Rijswijkse korps of van Apeldoorn.

VOELSPRIETEN

Zij legden belangrijke momenten van de reorganisatie in beeld vast. Door zijn vroegere contacten uit zijn Rijswijkse periode kon hij van de Haagse persfotograaf Jos van Leeuwen gratis een

Bob Nagel op de perstribune bij de Politiecommissie in de Tweede Kamer (Foto: Gerard Hissink)

‘Voor verbinding is een blad belangrijk’

foto krijgen van de net in het ministerie van BiZa geïnstalleerde regionale korpschefs met de beide ministers. ‘Ien Dales met haar jongens’. De foto ging over de volle breedte van het blad (zie hier pagina 7).

Bob zat ook regelmatig op de perstribune bij de vergaderingen van de Politiecommissie van de Tweede Kamer.

Op een gegeven moment zat hij naast Eric Nordholt en zijn chauffeur. Als redacteur moest je het hebben van dit soort ontmoetingen; je zorgde dat je overal was en stak je voelsprietten uit. Ook verzamelde Bob krantenknipsels en artikelen uit bijvoorbeeld Binnenlands Bestuur, die interessant voor de leden waren. Er waren specials van het Blauwtje, zoals de Contourennota, de tekst van de nieuwe Politiewet en het Convenant Reorganisatie. In tegenstelling tot vandaag de dag, waar je via de digitale snelweg je informatie krijgt.

TELEGRAAF

Een redacteur moet zijn ogen en oren goed openhouden, overal in neuzen en durven te schrijven. Dat deed Bob zeker. Hij kon redelijk zijn gang gaan. Zo maakte hij van de afscheidsrecepties van Jan Wilzing bij de CRI, Piet van de Molen in Hilversum en Joep van der

Wolk in Wassenaar een stukje à la Henk van der Meijden in de Telegraaf. Wie praat met wie, je oren de kost geven en vrij gemakkelijk rolt er dan een artikelje uit, aldus de oud-redacteur.

De lezers waren blij met het nieuws via het Blauwtje; ze hadden geen andere, onafhankelijke nieuwskanalen. Bob wijst op een andere functie: ‘Voor verbinding is een blad belangrijk. Zo leest de partner ook vaak mee. Denk maar aan het huidige personeelsblad 24/7. In onze commissie postactieven gebruikten wij het blad ook als pr-middel. De inleiders kregen het blad vooraf en naderhand een exemplaar met het verslag van de postactievendag.’ Een blad is een beetje ‘het smoel’ van een organisatie.’ Dat nu ‘het kindje’ van redacteurs, zoals Bob, gaat stoppen, wordt dan ook door hem en anderen als een gemis gevoeld.

KOP KOFFIE

Bob keek uit naar het kakelverse blad dat na zijn noeste arbeid op de deurmat viel. ‘Ik zat dan bij een kop koffie te genieten en ook van de geur van vers bedrukt papier. Ondanks dat je de drukproef heel goed had nagekeken, stuitte je dan vaak tóch nog op een enkel foutje. Schrale troost is dat dit soort dingen zelfs in de krant NRC gebeuren.’ Deze precisie kennen we nog steeds van hem en waarderen we. Hij heeft na zijn vertrek als redacteur altijd goede input en terecht een kritische noot voor het Blauwtje gehad. Gelukkig is Bob een actief lid van de commissie postactieven, waar hij - hoe kan het ook anders - ook de voorlichting verzorgt.

JAARGANG IS FOUT

Onze vereniging is ooit in 1902 begonnen als Bond van Inspecteurs van Gemeentelijke Politie in Nederland, gevestigd te Amsterdam. In die tijd was de bond mogelijk begonnen met een stencil als communicatiemiddel wat uitgegroeid is tot een volwaardig tijdschrift: het Blauwtje, ons verenigingsblad. Alleen bleek recent dat de jaargang op de voorkant niet klopt. 126e jaargang kan maximaal 117e zijn.

OP DE POST

Bob: 'Ik had correspondenten. We deden 11 nummers per jaar van 14 pagina's. Ik was twee weekenden per maand bezig met het 'componeren' van het blad. Daarna stuurde ik de getikte kopij en de verzamelde knipsels op naar de drukker in Lochem. Eerst moest ik alles kopiëren voordat het op de post ging. Want je wist maar nooit, misschien raakte het wel kwijt. Dan kreeg ik de drukproef, ook per post, retour. De verbeteringen gingen dan weer per post naar Lochem. Later werd ook de fax gebruikt.' Dat kun je je nu bijna niet meer voorstellen, in deze digitale tijd. Bij dit Blauwtje kwam vooraf nauwelijks papier kijken, alles ging via de mail of pdf's. Maar ook dat is nu verleden tijd en nemen de site en de digitale nieuwsbrieven het zo goed mogelijk over. Voordeel daarvan is dat er snel ingespeeld kan worden op de actualiteit.

'Van onze correspondent'

U hebt al wat bijdragen van hen gezien. Nog te weinig wordt er van hen gebruik gemaakt, zowel van bestuurszijkje als door de leden van de afdelingen. Wij hebben het over de correspondenten van 'VMHP-Nieuws'. Ook de correspondenten zelf kunnen vaak nog wat meer inhoud geven aan het zijn van 'voelspriet'. In de betreffende afdeling. Ook van de 'gewone leden' zouden wat meer bijdragen mogen komen. Met de komst van de correspondent Zuid-Nederland en een wissel in Noord-Nederland is het groepje nu echt rond. Hierbij een nadere introductie.

R. (Ron) Louwerse
Haarlem e.o.
hivp - recherche GP Alkmaar
Wielingeweg 92,
1826 BR Alkmaar
tel: 072-181818 / 181845 (B)
072-618128 (P)
fax: 072-110222

H. (Hans) Bogers
Noord-Nederland
korpsschef Heerenveen
Overlanden 13,
8332 KN Steenwijk
tel: 05130-26266 (B)
05210-13359 (P)
fax: 05130-27319

H. (Han) Vriend 's-Gravenhage
secretaris CPB
Volkervaart 5,
2724 VT Zoetermeer
tel: 070-3102090 (B)
070-414978 (P)
fax: 070-3103472

M. (Martin) Hagen
Amsterdam
hivp - geïnformeerde dienst GP Amsterdam
Orteliusstraat 213/2,
1057 BH Amsterdam
tel: 020-5592610/5593621 (B)
020-184221 (P)
fax: 020-5593629

P.W.Ch.L. (Piet) Bisschop
Overijssel
korpsschef Raalte
De Spinde 158,
8102 LG Raalte
tel: 05720-55555 (B)
05720- (P)
fax: 05720-57858

D. (Dick) van Rossum
Gelderland
piv-korpsschef Ede
Soetendaalseweg 12
6721 XB Bennekom
tel: 06380-88911 (B)
06389-18416 (P)
fax: 06380-88260

Mr. D. (Dick) Pijl
Rotterdam e.o.
Montignylaan 213,
3055 NC Rotterdam
tel: 010-4242754 (B)
010-4196558 (P)
fax: 010-4241988

W.C.P. (Paul) van der Maas
Utrecht
hoofd beheersdienst Laren-NH
Hartsmathol 9,
1244 RC Ankeveen
tel: 02153-89444 (B)
035-61807 (P)
fax: 02153-86913

M. (Margreet) Reinders
Nederlandse Politie Academie
student NPA
Postbus 9001,
7300 DB Apeldoorn
tel: 055-550844
05246-2574 (P)

Mr. Th. A.M.M. (Ted) Peer
Zuid-Nederland
korpsschef Veldhoven
De Montshof 10,
5502 RG Veldhoven
tel: 040-534941 (B)
040-536978 (P)
fax: 040-535725

Correspondenten verspreid over het hele land

Het orgaan van Donkersloot

Erelid Koen de Maat vindt dat de VMHP moet blijven. De arbeidscontracten worden steeds ingewikkelder. Je hebt de vereniging nodig voor belangenbehartiging. Koen gaat hier in op zijn visie en haalt voor ons nog wat anekdotes naar boven over het stencil, de voorganger van dit blad.

De baas is erop uit te knechten

‘Ik denk dat niet iedereen het belang van een vakbond inziet, maar wie vertegenwoordigt al die zelfstandige professionals? Wie beschermt je als je baas je na diensttijd appt, belt of mailt en verwacht dat je in actie komt? Je bent zo nooit vrij. Wat moet je dan antwoorden? Je bent misschien bang voor je baan en gaat erop in. Daarom is het werk van de VMHP zo belangrijk, om jou te beschermen, jouw belangen te behartigen. De behoefte hiervoor blijft dus zeker bestaan. De VMHP heeft bij het arbeidsvoorwaardelijk overleg een bestaansnoodzaak. Immers de baas is er altijd op uit om te knechten’, aldus Koen.

Dat knechten stamt al van oudsher. Toen was er in eerste instantie weinig geregeld voor de hogere rangen. Koen legt uit dat in 1962 het werkclassificatie Boot uitkwam met als gevolg een verbetering voor de salarissen van de lagere rangen: ‘Dit rapport had maar een hele kleine uitstraling op de salarissen van inspecteurs. Daarnaast werden de hogere rangen geheel buiten beschouwing gelaten.’

TIKKEN

De VHPA, voorloper van de VMHP, hield vervolgens een enquête onder haar leden om een beeld te krijgen van iemands tijdsbesteding. Je moet

je voorstellen dat het destijds om maar liefst 154 autonome korpsen ging. Het resultaat van deze enquête was dat de salarissen van de hogere rangen in 1968 in het georganiseerd overleg tussen de werkgever en de bonden op de agenda kwam. Koen: ‘Daarover schreven we dan in het verenigingsorgaan. Dat is nu wel heel anders met een digitale nieuwsbrief. Het zou mooi geweest zijn als we toen zo iets hadden gehad. Ik heb heel wat avonden stencils zitten tikken’, aldus Koen.

STENCIL

Als secretaris was Koen in de jaren zeventig verantwoordelijk voor deze

Voltallig hoofdbestuur met partners tijdens de ontvangst door HKH Margriet en Pieter van Vollenhove in het paleis in Amsterdam ter gelegenheid van de algemene vergadering bij het 75-jarig bestaan in 1977. Koen de Maat staat helemaal rechts.

stencils. Een stencil zegt niet iedereen meer wat. Dat was vroeger de enige manier om belangrijke informatie te vermenigvuldigen. Eerst heette het Verenigingsorgaan, werd in de wandelgangen ook wel het orgaan van Donkersloot genoemd, een commissaris van Rotterdam, die lang eindredacteur van 'het blad' was. Koen legt uit hoe je dit blad opstelde: 'Je zat als secretaris bij het georganiseerd overleg en daar haalde je belangrijke infor-

matie voor de leden uit. Verder kwam natuurlijk nieuws vanuit de afdelingen en de vereniging op zich.'

OUDERWETS

'Je tikte vervolgens achter een schrijfmachine alle berichten. Het was zwaar typen, want als je te hard sloeg, dan kwamen er gaten in het stencil. En als je een fout maakte, moest je een rode vloeistof gebruiken om de fout te corrigeren. Ik zat vaak tot laat aan het

bureau nog te typen. Daarna draaide ik zoveel exemplaren als nodig af op een andere machine met een soort rol en inkt op vezelrijk papier dat erg op oorlogspapier leek; destijds waren er geen kopieerapparaten. Het nietje kwam er links in. De leden zaten door het hele land verspreid en die stencils stuurden we dan met de post. Het was ouderwets maar werkte voortreffelijk voor de communicatie in die tijd.'

1992-2002

Nieuws uit ons archief

Maarten van de Nieuwenhuijzen dook ons archief in. Hij biedt een overzicht van nieuwtjes en gebeurtenissen uit VMHP-Nieuws vanaf jaargang 1992 tot en met het jubileumjaar van de VMHP in 2002. In 2002 vierden we de honderdste verjaardag van onze vereniging.

1992

- Onder de naam VMHP Nieuws verschijnt het ledenblad 12 keer per jaar.
- Peter van Os wordt ingeschreven als het 800^e lid.
- De Algemene Ledenvergadering wordt gehouden in Zoetermeer en kiest Arie van de Ven als nieuwe verenigingsvoorzitter.
- Op 26 maart trouwen Koen de Maat en Liselotte Tjalma.
- De nieuwe Politiewet gaat naar de Tweede Kamer.
- Oud-voorzitter W.H.G. Hettterscheid overlijdt.
- Erik Akerboom wordt met 31 jaar de jongste VMHP-afdelingsvoorzitter (Utrecht).
- De politie krijgt ondernemingsraden.

1993

- Samen met de andere politievakorganisaties maakt de VMHP zich zorgen over het politieonderwijs.
- Herman Wiltink zwaait af als lid van het Hoofdbestuur.
- De politiebonden voeren actie voor betere arbeidsvoorwaarden.
- De korpschefs komen in conflict met de korpsbeheerder over de afbakening van bevoegdheden.
- De Algemene Ledenvergadering wordt in Assen gehouden.
- Het Hoofdbestuur gaat de afdelingsvoorzitters meer bij het beleid betrekken en voor de eerste maal wordt een tweedaagse kaderbijeenkomst georganiseerd.
- Minister Dales sluit een akkoord met de politievakorganisaties over betere arbeidsvoorwaarden.

1994

- Eindredacteur Bob Nagel plaatst een oproep voor een plaatsvervanger.
- De Algemene Ledenvergadering vindt plaats in Hoorn en omdat de VMHP nu binnen één Nederlandse politie opereert, moeten de statuten hierop worden aangepast.
- De Commissaris van de Koningin in Noord-Holland, Jos van Kemenade, stelt voor om het beheer van de politie bij de provincie onder te brengen.
- Winny Sorgdrager wordt onder Paars 1 de nieuwe en eerste vrouwelijke Minister van Justitie.
- Er komt een profielschets voor korpschefs.

1995

- Politiek, bestuur en politie buigen zich over de vraag wie de baas over de politie moet zijn.
- In de persoon van Jos Tonino krijgt VMHP-nieuws een heuse Haagse correspondent.
- De Algemene Ledenvergadering wordt gehouden in het Amsterdamse Krasnapolsky.
- De afdeling Haarlem wordt Nederland Noord-West.
- Op landelijk niveau worden de cao-onderhandelingen afgebroken.
- Teveel vrouwen verlaten de politieorganisatie vanwege de korpscultuur.

1996

- VMHP-nieuws gaat terug naar een oplage van 9 keer per jaar
- De Algemene Ledenvergadering geldt dit jaar als een absoluut hoogtepunt, te weten op 326 meter boven NAP.
- Bob Nagel neemt afscheid van de redactie en van het Hoofdbestuur en wordt opgevolgd door Han Vriend die met name het reorganisatieproces gaat volgen.
- De Wet op de ondernemingsraden geldt nu ook voor de politie en Nico Slikboer legt uit hoe de VMHP hierin succesvol kan zijn.
- Het roemruchte 'Klokje van de VMHP' doet zijn intrede.
- De VMHP organiseert een congres over de toekomst van de politie waarbij minister Sorgdrager nog maar weer eens een keer wijst op de vrouwonvriendelijke politiecultuur.

1997

- VMHP-nieuws wordt vernieuwd en gaat betaalde advertenties opnemen.
- Arie van de Ven geeft een interview en voorspelt dat het niet meer rustig zal worden bij de Nederlandse politie; Nico Slikboer maakt de Rijksrecherche warm voor de OR-verkiezingen met een oproep tot samenwerking als sleutelwoord.
- De Algemene Ledenvergadering wordt in Deventer gehouden, waarbij Arie van de Ven helaas wegens gezondheidsomstandigheden verstek moet laten gaan en zijn afscheid van het Hoofdbestuur aankondigt. Kees van Dijk neemt het voorzitterschap tijdelijk waar. In een extra ledenvergadering, later in het jaar, wordt Michiel Holtackers als de nieuwe voorzitter gekozen.

1998

- De FPU wordt een majeur discussiepunt met de minister.
- Peter IJzerman treedt aan als nieuwe directeur van het LSOP (Politieacademie) met een duidelijke visie op de toekomstige richting en inrichting van het politieonderwijs.
- De Algemene Ledenvergadering wordt gehouden in de oudste stad van Nederland, Nijmegen.
- Oud interim-voorzitter Kees van Dijk neemt afscheid van het Hoofdbestuur.
- Het cao-overleg verloopt wederom bijzonder moeizaam.

2001

- Margreet Reinders mag zich de fitste politievrouw van Nederland noemen en vertelt in VMHP-nieuws over het belang van een goede en gezonde conditie.
- Het ABP-bestuur besluit tot een hogere indexering van de pensioenen.
- Voor de Algemene Ledenvergadering gaat er dit jaar niets boven Groningen. In zijn jaarrede pleit voorzitter Michiel Holtackers voor het meer zichtbaar maken van de specifieke positie van de middelbare- en hogere politieambtenaar.
- Miriam Barendse wordt benoemd tot lid van de korpsleiding in Utrecht en pleit voor meer creativiteit om vrouwen voor langere tijd aan de politie te binden.
- Anita Hazenberg maakt zich op een mini-seminar van de VMHP zorgen over het MD-beleid bij de politie en ontvouwt enthousiast haar plannen als directeur van de School voor Politieleiderschap.
- Op de tweedaagse bijeenkomst in het Overijsselse Lattrop werken de kaderleden de inzet voor een nieuwe cao uit.
- De MZK-crisis vergt veel inzet van de politieorganisatie.

1999

- Het jaar begint toch nog met de ondertekening van een nieuwe cao.
- De Algemene Ledenvergadering komt in Borne bij elkaar.
- Peter van Brakel gaat zich als projectleider inzetten voor de personeelsvoorziening bij de politie met als zijn plaatsvervanger Bob Nagel.
- Met de omvorming van het LSOP tot Politieacademie krijgt het politieonderwijs een herkenbare en professionele positie.
- De VMHP bezint zich over haar identiteit.
- Vanuit Zuid-Nederland treedt Willy Valckx als nieuw lid in het Hoofdbestuur aan.

2000

- De VMHP gaat positief en vol vertrouwen het nieuwe millennium in.
- Martien van Doeveren neemt vanuit het Hoofdbestuur de verantwoordelijkheid op zich voor de PR en informatievoorziening aan de leden als opvolger van Han Vriend die afscheid neemt van redactie en Hoofdbestuur.
- De Algemene Ledenvergadering wordt door de afdeling Rotterdam georganiseerd in het Feijenoordstadion; in de zomer zijn vele leden van de VMHP actief betrokken bij de organisatie van het Europees Kampioenschap dat in Nederland en België wordt gehouden.
- Magda Berndsen stapt als eerste zittende burgemeester over naar een leidinggevende functie bij de politie.
- Michiel Holtackers schrijft zijn 'Dagboek van een onderhandelaar' over de lopende cao onderhandelingen.
- Peter van Zunderd wordt overheidsmanager van het jaar.
- Wim Broer en Susanne Katus staan aan de wieg van het Landelijke Politie Kennis Net.

2002

- De VMHP telt 850 leden en is een eeuw oud.
- In het januari-nummer blik VMHP-nieuws met Arie van de Ven, Teun Waardenburg, Jan van der Steege, Piet van Ijzendoorn, Dick Verkerke, Peter van Brakel en Michiel Holtackers terug op 50 jaar voorzitterschap VMHP.
- Peter van Brakel doet verslag van een geslaagde wervingscampagne voor nieuwe instroom.
- Erelid Leendert Dorst kijkt terug op de viering van het 75-jarig jubileum in 1977.
- Met het oog op een toekomst organiseert het Hoofdbestuur een zeer geslaagde VMHP-jongeredag.
- De 100e Algemene Ledenvergadering wordt gehouden in het historische Pesthuis van Naturalis in Leiden met aansluitend een groots jubileumfeest in Oegstgeest.
- Het jubileumjaar wordt afgesloten met een stijlvolle bijeenkomst in Hotel Krasnapolsky in Amsterdam waar de geschiedenis van de VMHP honderd jaar geleden begon.

KIJK EENS NAAR DE ECHE WERELD

Vanessa van den Berg is sinds een jaar lid van de VMHP. Wat was haar motivatie om van onze vereniging lid te worden? En hoe ziet zij de toekomst? Een kort gesprek.

‘Toen ik net bij de politie kwam, kreeg ik in de eerste week voorlichting van alle bonden. Ze boden onder andere cadeaus aan. Ik ben toen zonder lang overwogen ergens lid van geworden. Maar na verloop van tijd stond de houding van de andere bonden mij tegen. Zij zetten de politie negatief neer in de media en zijn heel gericht op de oudere medewerker. Ik vind dat de bond er voor iedereen moet zijn niet alleen voor ouderen, voor mensen die in de vooravond van hun pensioen staan.’ Vanessa is daarom een tijdje niet lid van een bond geweest.

INZETBRIEF

Vanessa: ‘Ik ben heel actief bij Blue Movement. Zo hebben we bij de twee afgelopen cao-onderhandelingen inzetbrieven gestuurd vanuit onze verwondering, over dat negatieve en die selectieve gerichtheid. Bij het opstellen van die brieven spraken we met veel mensen, waaronder Caroline Bonekamp van de VMHP. Dat wekte bij mij de interesse: de VMHP kwam op mij over als een verbinder, niet schreeuwerig, heeft niet zo’n grote mond en laat zich niet negatief uit over de politie in de media. Ik heb toen weloverwogen de keuze voor de VMHP gemaakt.’ Ik voel me thuis bij een bond die gericht is op professionals. Ik ben een *self made* vrouw, moeder van 2

Blue Movement, of kortweg BlueM, is een beweging binnen de politie. Creatieve politiecollega’s zetten zich in voor meer vernieuwing binnen de organisatie. Zij doorbreken bestaande gewoontes en patronen en verbinden medewerkers. Je vindt initiatieven op sociale media onder andere met #durftedoen. Een aantal van onze leden is actief in deze beweging.

kinderen die zich tot nu toe prima redt in de wereld. Daar past voor mij geen bond bij die mij probeert te winnen door me angst aan te praten voor mijn werkgever.’

‘De VMHP kijkt niet alleen naar het beste voor de medewerker maar ook naar de organisatie. Mijn generatie en mij verbaast het dat anderen zo bezig zijn met de rechten van werknemers en daar ook misbruik van maken: je zou je moeten schamen. Ik sta niet achter al die vergaande afspraken rond arbeidsvoorwaarden. Ik zie veel mensen het gebruiken om er zo goed mogelijk zelf uit te komen.’

BURGER

‘We willen toch met zijn allen een goede organisatie van de politie maken? Als je naar de echte wereld

kijkt, hebben tijdens de crisis heel veel mensen hun baan verloren. Als ik dan om me heen politiemensen hoor klagen over reiskosten en andere onbenullige dingen, denk ik dat zij volgens mij niet meer weten hoe de echte wereld is. Je bent dan bezig om puur jezelf te verrijken. We werken hier toch echt voor de veiligheid van de burger niet voor onszelf. Ik houd niet van die egoïstische instelling.’ Vanessa geeft nog een voorbeeld: ‘Elk jaar krijg je je periodiek. Ook al zit je achter een plant verstoppt. Daar zouden we best zakelijker in kunnen worden. Promotie en demotie moeten bespreekbaar worden. Er mag verschil zijn en je hoeft je er niet voor te schamen als je ergens goed in bent; dat mag beloond worden. Aan de andere kant moet er dus ook meer werk gemaakt worden van niet functionerende collega’s. Daar heb je als collega echt last van.’

LEEFTIJD ONBELANGRIJK

‘Vorig jaar ben ik met andere collega’s van Blue Movement bij de algemene ledenvergadering van de VMHP geweest. Mijn collega Jesper van Putten hield toen een praatje. Strekking was dat de wereld groter dan de VMHP is en dat het qua vernieuwing nog beter kan. Na afloop spraken ons veel mensen die ouder waren aan: dat ze hiervan enthousiast werden.’ De VMHP heeft volgens Vanessa een goede houding door kritisch te zijn en niet op leeftijd te letten: ‘Het moet niet uitmaken wat je leeftijd is; ik ken ook jonge mensen die mentaal al met pensioen zijn en mensen van 57 die juist het beste eruit willen halen voor onze organisatie. Uiteindelijk zitten we hier niet als individuen maar moeten we het met elkaar doen.’

Belangeloos belangen behartigen

Als je geen nieuwe leden krijgt, dan houd je op te bestaan. Je komt dan in een vicieuze cirkel terecht. Waak daar als vereniging voor. Erelid Philip Heijning kent deze problematiek nog van toen hij in het afdelingsbestuur van Den Haag en het hoofdbestuur zat. Hij legt deze constatering uit.

‘De VMHP heeft veel oudere leden en zoekt nieuwe leden. We hebben dit al jaren geprobeerd aan te pakken, de ene afdeling is er succesvoller in dan de andere. Het is een soort vicieuze cirkel: als je te weinig activiteiten ontplooit, trek je weinig leden. Nieuwe leden heb je weer nodig om activiteiten te organiseren. Alleen mensen doen tegenwoordig minder vrijwilligerswerk, alle verenigingen hebben hiermee te maken. Tweeverdieners hebben het al druk genoeg om gezin en werk te combineren, laat staan zich vrijwillig in te zetten. Het erkennen is wat anders dan het probleem oplossen.’

LID BLIJVEN

‘Je ziet dat de grens, zoals die vroeger was tussen de hogere en lagere rangen, vervaagt. Nu stromen mensen door naar leidinggevende functies maar houden de bond aan waar ze in het begin al lid van waren. Ze stappen dan niet zo snel over naar de VMHP, terwijl wij er juist zijn voor hun belangen. Vroeger werden politiemensen die als leidinggevende opgeleid werden, meteen al tijdens hun opleiding lid van de VMHP. Als je dat eenmaal was, bleef je ook lid.’ Volgens Philip ligt hierin het probleem: dat automatisme voor lidmaatschap is er niet meer. Als vereniging ben je voortdurend op zoek naar hoe je leden kan bereiken, zoals via activiteiten.

‘Belangrijk,’ zegt Philip ‘is om je karakter als vereniging te behouden.’ Hij vindt dat de VMHP meer een vakbond geworden is. Dan hebben leden andere verwachtingen: ‘Mensen vinden dat ze recht hebben op van alles. Alleen hebben wij geen betaalde krachten, we doen het belangeloos.’

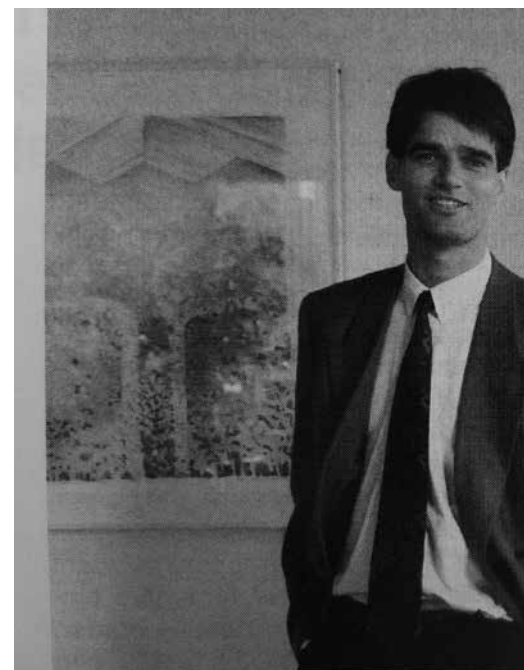

Philip Heijning (fotograaf Evert Onink)

Van links naar rechts: Arie van der Ven, Jan van der Steege, Teun Waardenburg, Piet van IJzendoorn, Michiel Holtackers, Dick Verkerke en Jan van Brakel. (Foto G. Blankert)

Vijftig jaar voorzitterschap VMHP (2002)

Erik Akerboom, voorzitter afdeling Utrecht

Voorzitter van de VMHP afdeling Utrecht (Akerboom)

Leidinggeven is een vak

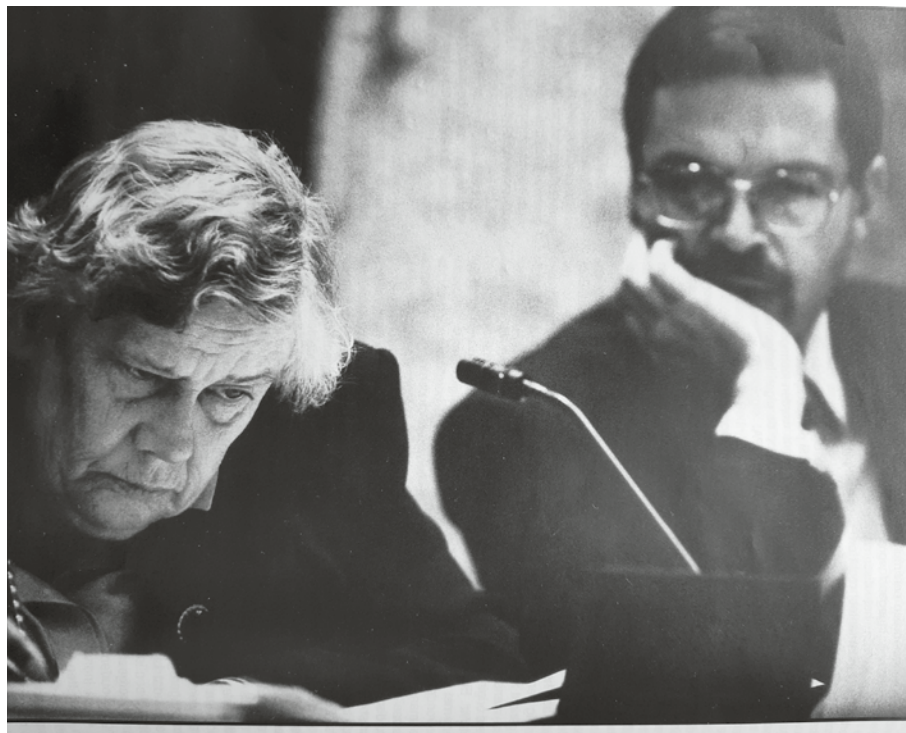
Hoe zie je de toekomst van de VMHP? Arie van der Ven, voorzitter van de VMHP in de periode 1992-1997 geeft hier antwoord op. Hij heeft ook uit de Blauwtjes, die hij nog had, de fraaiste foto's voor dit laatste blad verzameld.

...die van de VMHP de support kunnen verwachten...

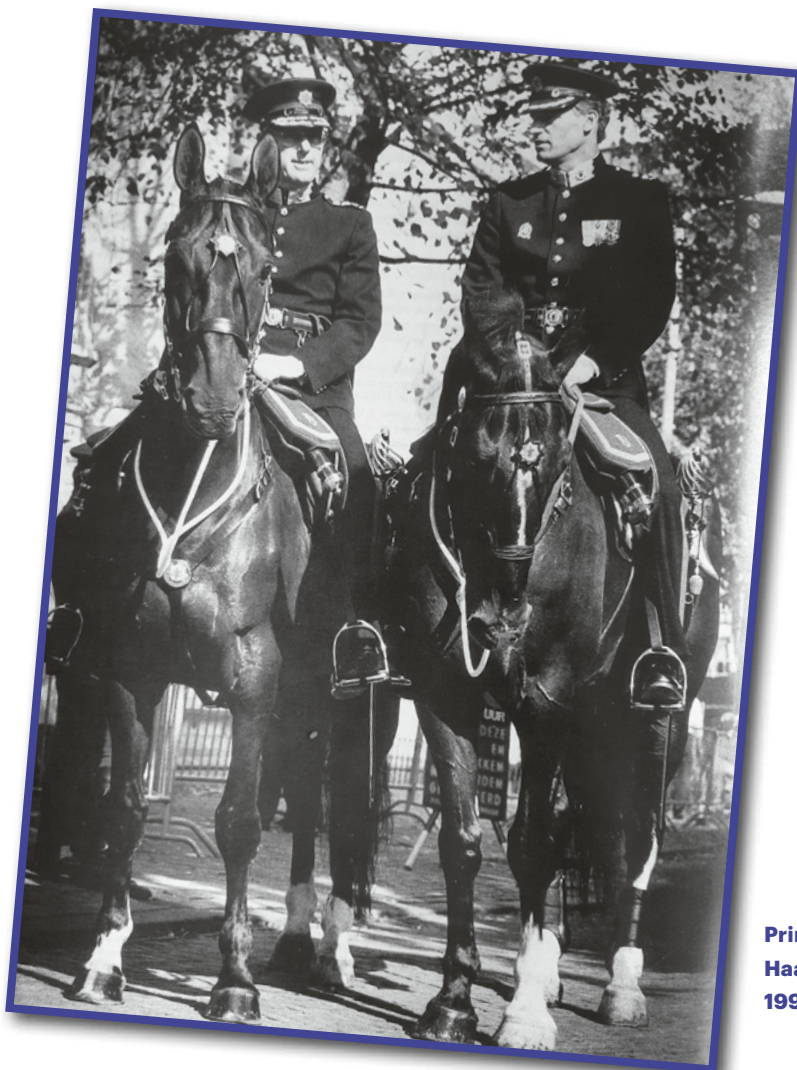

boom, 1992)

Werkgever bij de eerste Cao Sector Politie (Dales en Hirsch Ballin, 1993)

‘Hoe de toekomst van de VMHP er de komende decennia uit ziet, nodigt uit voor een tweede vraag, namelijk wat wordt de toekomst van de huidige en nieuwe leden? De politieorganisatie biedt leden van de VMHP meer mogelijkheden om zich te manifesteren en te ontwikkelen op diverse vakgebieden. Leidinggeven is een vak. Professionaliseren in nieuwe taken betekent toekomstbestendige vakontwikkeling. De VMHP is de belangenorganisatie voor leiding en professionals. In mijn optiek komt er een driedeling in het geven van leiding en daarmee ook binnen de doelgroep van de VMHP, namelijk bestuurders, managers en operationele leiders. Ook verwacht ik een driedeling bij de professionals die van de VMHP de support kunnen verwachten bij specifieke aanstellingen, slimme leerroutes en renderende toepassing van hun kennis en specialisaties in de vakgebieden politiekunde, onderzoekkunde en bedrijfskunde. De VMHP als de vakvereniging voor specifieke doelgroepen voor de uitvoering van toekomstbestendige politietaken.’

Prinsjesdag in Den Haag (Petow en Brand, 1993)

ARCHITECT VAN DE REGIONALE POLITIE

Harry Borghouts was in de negentiger jaren de architect van de vorming van de regionale politie. Tegelijk was hij de onderhandelaar namens de werkgever bij de eerste cao voor de sector Politie in 1993. Tijdens een symposium in 2011, georganiseerd door de Politieacademie, keek Harry terug op de uitgangspunten voor de vorming van het regionaal bestel:

1. Prettiger werken bij de politie: 'Ja, meer mogelijkheden, eigen verantwoordelijkheid en afwisseling.'
2. Veiliger geworden in Nederland: 'Ja, maar het duurde tot 1997/1998 voor de zaak weer helemaal op orde was.'
3. Democratische inbedding: 'Nee, op regionaal niveau was er geen politiek verantwoordelijk orgaan waar de korpsbeheerder verantwoording aan moest afleggen. Dit punt is bewust niet gehaald.'
4. Decentraal tenzij: 'Nee, het was een mooi uitgangspunt, maar niet haalbaar.'

Op tijd wakker

Politiemensen hebben het niet makkelijk. Op tijd op je werk verschijnen is en was een probleem. In 1912 was het een serieuze kwestie.

In dat jaar bestond de dienst van agenten uit zes uur op en acht uur af en dit zes dagen lang. Ook inspecteurs kenden dergelijke diensten. Bij de behandeling van een gemeentebegroting in 1912 nam een raadslid het woord: 'Elke morgen of elke nacht moet dan een agent bij den inspecteur, die op dat willekeurige uur in dienst moest komen, met de sleutel van de huisdeur binnendringen zonder de kostjufvrouw te wekken en trachten de inspecteur te bereiken en hem daarna trachten te wekken opdat hij op tijd in dienst kwam. Sommige politiemannen stelden des nachts niet alleen een wekker, maar bonden er een touwtje aan, waardoor tijdens het aflopen een kommetje met water op hun facie terechtkwam'. De burgemeester reageerde dat een diensttijd van ongeveer tien uur per etmaal toch echt niet te zwaar was.

Bron: Blauwtje nummer 5, mei/juni 2002

WAAR KOMT DE NAAM BLAUWTJE VANDAAN?

Piet Bisschop die begin jaren tachtig als hoofdbestuurslid de portefeuille voor het verenigingsblad had, weet te herinneren waar de naam Blauwtje vandaan komt: 'Het blad had vroeger een grijze kaft. We wilden een meer fleurig uiterlijk. Dat resulteerde in een blauwe kaft. Het heette het mededelingenblad van de VHPA, de voorganger van de VMHP. Henrik Hendrik Westhof, commissaris bij de gemeentepolitie Arnhem, vond die blauwe kaft een geweldige vondst en noemde het blad 'Blauwtje'. Die naam is blijven plakken.' Hoewel je de naam dus nergens op het blad aantreft, is er al die jaren altijd gerefereerd aan dit blad met Blauwtje.

Werktijden

Eind negentiende eeuw waren dienders in Amsterdam 48 uur achter elkaar in touw. Men kon zich vier uurtjes in een hangmat te rusten leggen. Na dit dutje werden de agenten geacht weer monter verder te gaan met de straat- en bureaudiensten. Na 48 uur konden zij genieten van een vrije dag.

Pas in 1903 werd het systeem gewijzigd in een twaalfuursdienst. In 1920 werd het achturige dienstverband ingevoerd.

Dankzij de vakorganisaties is de rechtspositie van politiemensen vooral na de oorlog behoorlijk verbeterd. In 1974 werd de 40-urige werkweek ingevoerd. In 1989 werd de 36-urige werkweek ingevoerd. In 2001 werd deze weer teruggedraaid.

Bron: uit de oude doos VMHP

'Stijl van stevige eisen in e

Erelid Michiel Holtackers, ook oud-voorzitter van de VMHP, gaat

'Het fundament van de vraag naar het toekomstperspectief van de vakorganisatie VMHP ligt besloten in de opvattingen die men erop nahoudt over hoe de belangen van haar doelgroep het best kunnen worden gediend. De VMHP verricht al bijna 120 jaar noeste, mooie en vele arbeid die vakontwikkeling, collectieve en individuele belangenbehartiging met zich meebrengt.'

'Deze lange geschiedenis suggereert een tijdloosheid, een soort universaliteit, een vanzelfsprekendheid als het gaat om het bestaan (srecht) van de vereniging. Hier zit een gevaar in, zelfgenoegzaamheid ligt op de loer. Om blijvend meerwaarde te kunnen leveren ben je afhankelijk van een aantal factoren. Deels kun je die beïnvloeden, deels ook niet.'

'Op de eerste plaats is het belangrijk dat de vereniging als vrijwilligersorganisatie beroep kan doen op kaderleden en leden die zich inspannen om de vereniging niet alleen te 'consumeren' maar ook te 'produceren'. Het gaat dan niet alleen om mensen met kennis op het gebied van de rechtspositie van politieambtenaren. Het gaat ook om collega's die vakmatig als gewenst rolmodel en gesprekspartner kunnen functioneren voor andere (jonge) leden of aspirantleden. Dit zijn collega's die binnen en buiten de vereniging respect afdwingen door hun professionele en sociale gedrag.'

BOEGBEELD

'Bovenstaande geldt natuurlijk ten eerste voor een voorzitter. Van hem of haar als boegbeeld moet in ieder geval een wervend charisma uitgaan op de omgeving en op politiefunctio-

narissen om op enigerlei wijze betrokken te willen zijn bij de VMHP. Wie de vereniging volgt, ziet dat de vorige, de huidige en de toekomstige voorzitter ten eerste aan deze eisen voldeed respectievelijk voldoen. Mijn verwachting is dan ook dat de immer positieve verenigingsdynamiek verder wordt versterkt en dat er ook in de nabije toekomst voldoende kritische massa aanwezig zal zijn om als volwaardige politievakorganisatie te kunnen leveren.'

'Een tweede belangrijke overweging in het beschouwen van de toekomst is de vraag of de belangen van de middelbaar/hoger/professional doelgroep het beste worden gediend door een 'eigen' vakbond of dat dit net zo goed zou kunnen door een grote categoriale bond. Ten tijde van de oprichting van de VMHP en de 100 jaren die daar opvolgden, was het antwoord op het eerste gedeelte van deze vraag zonder meer 'Ja'. Anno 2019 is dat 'Ja' niet meer zo evident. Allereerst moet

onder ogen gezien worden dat vooral als gevolg van modernisering in carrièrepaden en opleidingsstructuren binnen de politie veel leden van de traditionele VMHP-doelgroep deel uitmaken van het ledenbestand van andere bonden. Het blijkt in de praktijk dat mensen trouw blijven aan hun eigen bond, ook als men later in een carrière een leidinggevende of specialistische functie gaat vervullen.'

LOYALITEIT

'Voor een deel ligt een begrijpelijke collegiale loyaliteit hieraan ten grondslag. Daarnaast vinden deze 'bondblijvers', om maar eens een nieuw woord te lanceren, kennelijk dat hun belangen ook bij hun eigen bond naar behoren worden behartigd. Gevolg van dit alles is dat de VMHP als organisatie steeds minder specifiek wordt. Het dwingt de VMHP om een gerichte, scherpe, welhaast agressieve ledenwerving te voeren die zich vooral richt op het moment van de instroom van

*'niet alleen consumeren
maar ook produceren'*

en gematigde toonzetting'

in op de toekomst zoals hij die voor onze vereniging ziet.

Foto: Evert Onink

potentiële leden in de politieorganisatie.'

'Deze ontwikkeling biedt echter ook kansen naast bedreigingen. De kansen liggen in het meer onderscheidend benoemen en articuleren van wensen, zorgen en noden van leidinggevenden

en specialisten. Deze liggen niet altijd in lijn met die van onze hardwerkende collega's aan de basis van de organisatie. De primaire aandacht voor de positie van de doelgroep in de politieorganisatie geeft mogelijkheden om een duidelijk en zichtbaar profiel te heb-

ben wat weer aantrekkingskracht heeft op hen die zich daar in herkennen.'

SAMENWERKINGSVERBANDEN

'Gevolg van een en ander is ook dat andere bonden het zich niet kunnen permitteren om weg te kijken van de specifieke belangen van de VMHP-doelgroep. Het simpele bestaan heeft in dit opzicht al een functie. Ook kan de VMHP-stijl, de stijl van stevige eisen in een gematigde toonzetting, voor mensen een argument zijn voor een lidmaatschap.'

'Maar hoe je de analyses ook maakt; de praktijk van vakbondssamenwerking binnen de politie leert dat bonden die samenwerken, zelfs bij onderlinge animositeit, grotere opbrengsten voor de leden genereren dan in het geval men afzonderlijk opereert. Vanuit dat perspectief bezien, denk ik, dat de VMHP in de toekomst intensievere samenwerkingsverbanden zal aangaan met andere vakorganisaties. Die ontwikkeling wordt versterkt door een steeds sterker wordende overlegpartner zijnde de combinatie van Justitie & Veiligheid en nationale politie. Het vraagt van de bonden verdieping van kennis en veel menskracht die gelijk opgaat met de enorme professionaliseringsslag die zich binnen de nationale politie voltrekt. Of dat alles gepaard zal gaan met veranderingen in de verenigingsstructuur van de VMHP, weet ik niet. Bij het vormen van een mening daarover, indien dit aan de orde is, zal ik mij laten leiden door de vraag waar ik mijn bijdrage ook mee begon: zijn de belangen van middelbaar/hoger/professionaal hiermee gediend?'

Cees van der Sluis

In juli j.l. kwam, als uitvloeisel van het besluit van de Algemene Ledenvergadering in Rotterdam, het werkgroepje bestaande uit de heren Nagel, Bisschop en Eissens bijeen om zich te beraden over een nieuwe naam van onze vereniging. Eerder al werd middels dit orgaan opgewekt suggesties

Vereniging meer dan naam alleen

in die richting te lanceren. Helaas zijn wij er nog niet in geslaagd de grote hoeveelheid post te verwerken. Wel werd al dankbaar gebruik gemaakt van de adviezen en visie van marketing deskundige Cees van der Sluis uit Wageningen, inmiddels bij velen

van ons geen onbekende meer. Hij adviseert in een aantal korpsen en verzorgt cursussen aan het Politie Studiecentrum te Warnsveld. Deze mengeling van Youp van 't Hek en Freek de Jonge maakte duidelijk dat een vereniging méér is dan een naam alléén. Behalve door de naam kan er ook een wervend effect ontstaan door te laten zien wat je doet en wat je kunt bieden. Wát kun je voor de diverse doelgroepen betekenen, daarbij duidelijk ook de jongeren voor ogen houdend. Ook zou je de mogelijkheid kunnen bezien om van twee bonden lid te zijn. ('Lees naast Uw krant Vrij Nederland')
In september zal er een tweede bijeenkomst zijn, na brain-stroming in eigen kring.

Van VHPA naar VMHP

De vereniging voorzag dat veel collega's in schaal 9 inspecteur zouden worden. In september 1991 is dan ook de naam gewijzigd van VHPA in VMHP om zo ook het middenkader te bedienen. Iedere vereniging kreeg ook twee grote vlaggen met het logo. VMHP betekent Vereniging van Middelbare en Hogere Politieambtenaren. De vereniging had toen ongeveer 700 leden. Hier twee artikelen uit ons blad over die overgang.

Logo VMHP

Tijdens de hoofdbestuursvergadering van 16 mei j.l. werd akkoord gegaan met het nieuwe VMHP-logo, ontworpen door Ernst van Cleef werkzaam bij het Grafisch Servicecentrum van de landbouwuniversiteit in Wageningen.

De secretarissen zijn inmiddels rechtstreeks op de hoogte gesteld over de gang van zaken m.b.t. postpapier en overig drukwerk, met name in verband met de aanstaande dienstcommissieverkiezingen op 24 en 25 juni a.s. Bijgaand de afbeelding van het briefhoofd; het logo is zonder de tekst.

Het witte streepje in de V is blauw, evenals de letter P (m.u.v. de witte lijn erin) en de ster – ongeveer de kleur blauw van de tekst op de huidige omslag van dit blad. Inmiddels is de akte betreffende de naamswijziging bij de notaris 'gepasseerd' zodat de nieuwe naam nu officieel is!

BIED PERSPECTIEF EN FOCUS OP HRM

De politiecultuur is van oudsher niet gericht op verandering. Zij-instromers krijgen te maken met een gevestigde orde. Oudvoorzitter en erelid Peter van Brakel heeft hier zijn mening over.

Vroeger werd je opgeleid in wet- en regelgeving; zo zijn de regels en daar moet je je aanhouden. Je had een vaste lijn en kon er niet buiten komen. Je zat in een bepaald keurslijf. Nu hebben de zij-instromers nieuwe inbreng in de politiecultuur', vertelt Peter. Die cultuur blijft volgens hem apart: 'Politie Amersfoort en Almere deden in mijn tijd mee aan een omvangrijk cultuuronderzoek onder grote multinationals. Daar zaten we als politie dus tussen. We bleken het hoogst te scoren in homogeniteit. De mensen voelden zich goed thuis bij de politie. Nadeel van homogeniteit is dat veranderin-

gen doorvoeren moeizaam gaat. Het is dan ook goed dat er nieuwe instroom komt. Maar dan moet de gevestigde orde ook meebewegen.'

HRM

Eveneens als de vereniging. Peter ziet de taken verschuiven van vakbond naar dienstcommissie. Het spanningsveld was er volgens hem altijd. Hij adviseert de VMHP het volgende: 'Zie je rol nu dan ook vooral op HRM-gebied. Kijk bijvoorbeeld wat je kan betekenen voor een flexibel pensioen. Verder mis ik een duidelijk gestructureerd loopbaanbeleid voor medewerkers van de nationale politie.'

'De organisatie moet loopbaanperspectieven bieden aan haar mensen, anders lopen ze weg. In tijden van crisis is het niet zo moeilijk om medewerkers vast te houden. Maar als de bomen weer aardig uit de grond schieten, verlies je mensen aan het bedrijfsleven. De kans dat medewerkers de organisatie de rug toekeren in deze tijd van economische voorspoed, neemt alleen maar toe. Nu hoor ik ook wel dat een aantal weer terugkomt omdat ze de sfeer, de samenhang en de collegialiteit missen.'

Peter hoopt dat de VMHP een stimulerende en constructieve rol aanneemt bij het overleg met de werkgever: 'Er moet meer aandacht komen voor opleiding en vorming voor de hogere politieambtenaren, of je nu in blauw werkt of administratief/technisch werk doet.'

Als de bomen weer aardig uit de grond schieten

Erelid Leendert Dorst

Voortdurend gestalte geven aan de doelstelling van de vereniging: belangenbehartiging waarbij de belangen van de politie en het algemeen belang in aanmerking genomen worden. Erelid Leendert Dorst (83 jaar) blikt in dit artikel terug en geeft op het einde een raad voor de toekomst van de VMHP.

Voordat Leendert terugblijkt, vertelt hij over zijn opleiding, loopbaan en zijn rol bij de VMHP.

'Ik hoorde bij de tweede lichting van de driejarige opleiding van de hogere politieschool in Hilversum. Ik zat bij Eric Nordholt en Jan Wiarda in de klas. In het derde jaar moest je aangeven bij welke drie steden je voorkeur voor plaatsing lag. Ik vulde drie keer Amsterdam in. Van deze stad hield ik. Het gevolg was een boze directeur, maar hij was ook menselijk en zag het in: Dorst hoort in Amsterdam.'

PROCES

In 1962 toen Leendert bij de politie

Amsterdam kwam, werd hij meteen lid van de voorloper van onze vereniging, de VHPA: 'Ik ben altijd lid gebleven. Vroeger dacht ik wel eens hoe dat verder zou gaan, als ik oud werd. Je groeit er langzaam naartoe dat je niet meer in alles van deze tijd bent. Als ik naar mijn kinderen en kleinkinderen kijk, dan voel ik me een beetje weggedreven van de samenleving. Het is grappig dat dit proces zich vanzelf manifesteert.'

Leendert blikt terug op de bonden in die tijd: 'Je had de zogenoemde rode bond. Daar zaten de agenten in. Bij acties zeiden de Amsterdammers onder hen: 'Het gaat ons om de kluiten.' Verder waren er twee bonden die op godsdienst gebaseerd waren: de katholieke en de christelijke bond. Als VHPA, de voorloper van de VMHP, waren we een zogenaamde 'categorale vereniging'. We zijn eigenlijk van oudsher nooit een bond geweest, maar een vereniging. Dat van de 'bond' is er de laatste jaren sluipenderwijs ingekomen.'

STROPDAS

'Alleen al om rechtspositionele redenen zag ik het belang in om georganiseerd te zijn. Je werd pas toegelaten tot het georganiseerd overleg als je voldoende leden had. De beginnenden van de VHPA spraken mij aan. In het Amsterdamse korps begon ik als adjunct-inspecteur met een sterretje. Ik keek toen erg op tegen iedere leidinggevende.'

'Ik weet nog heel goed dat ik voor het eerst naar een afdelingsvergadering van de VHPA in Amsterdam ging. Dat was ergens in een Amsterdams hotel. Ik kwam binnen en daar zat het zwiigende bestuur onder leiding van de voorzitter, commissaris Mouwen, iedereen met stropdas, achter de tafel. Ik was de enige van de leden die gekomen was. 'Ik wil hier weg,' dacht ik. Het waren overigens heel aardige mensen, hoor, ze namen mij serieus. Later verbeterde de ledenopkomst bij vergaderingen aanzienlijk.'

'Ik werd later secretaris en voorzitter van de afdeling Amsterdam. Je kan naar mijn mening pas een goede

voorzitter zijn, als je eerst secretaris geweest bent. Dan heb je namelijk alle stukken door je handen zien gaan en weet je waar je het over hebt.'

'Amsterdam had trouwens een aparte naam: men sprak van de republiek Amsterdam. Ik vond het nodig om voor de vereniging zo nu en dan het land in te gaan en op die manier leerde je veel mensen kennen. We belden elkaar dan tussen de jaarvergaderingen op en vroegen elkaar om raad. Ik had ook contact met de ministeries van Binnenlandse Zaken en Justitie en vond de dynamiek daar interessant.'

'Veel later begon ik me te interesseren voor de statuten. Die waren niet meer op orde na wijziging van het verenigingsrecht en moesten gewijzigd worden. Dat was nogal wat werk. Toen ik met de statuten voor Amsterdam klaar was, heb ik die voor de landelijke vereniging ook nog gewijzigd. Daar moest eigenlijk een jurist bij betrokken worden maar we deden het toch maar zelf.'

KONINKLIJK PALEIS

'Het Amsterdamse afdelingsbestuur organiseerde toen in samenspraak met het hoofdbestuur het 75-jarige bestaan van de vereniging. Leendert blikt hierop terug: 'De bakermat van de VHPA lag in Amsterdam en dat was

In zijn werkzame leven was Leendert eenmaal commissaris-achtereenvolgens districtschef in Amsterdam-West, daarna in Amsterdam-Zuid en tot slot van bureau Warmoesstraat. Tevens was hij 25 jaar een van de commandanten van de Mobiele Eenheid.

ook een geschikte locatie voor het feest. We konden een officiële ontvangst regelen op het koninklijk paleis waar Pieter van Vollenhoven en Prinses Margriet ons ontvingen. Niet alle notabelen waren het trouwens over deze locatie eens.'

'Het werd een stijlvol feest, de dames logeerden in Krasnapolsky en staken van daaruit lopend de Dam over naar het paleis. Het hoofdbestuur heeft toen een speciale editie van het verenigingsblad uitgegeven.'

RAAD

Leendert vindt het een bijzondere eer om in dit laatste blad aan het woord te mogen komen. Wel geeft hij wijze raad: 'Je maakt je als vereniging minder zichtbaar door geen blad meer uit te geven. Je ziet dat wel bij meer verenigingen in deze 'snelle' tijd. De feesten van vroeger nemen weliswaar af, maar het zakelijke deel van de vereniging moet toch toegankelijk blijven.'

'Suggestie: is het een idee om eens aan de leden voor te leggen wat zij de komende tijd van de VMHP verwachten?'

'Daarnaast is er veel historisch materiaal in het bezit van onze oudere leden. De vraag is hoe en op welke wijze gaan we dit bewaren.'

Hoofdbestuur VMHP en taakverdeling

Caroline Bonekamp

voorzitter, lid CGOP, beheerscommissie PZP
mobiel: 06 – 23 58 33 41
e-mail: voorzitter@vmhp.nl

Willem Doppenberg

penningmeester
mobiel: 06 - 36 21 13 61
e-mail: penningmeester@vmhp.nl

Cees van der Voet (Midden Nederland)

secretaris
mobiel: 06 - 10 90 70 61
e-mail: secretaris@vmhp.nl

Wim Gallée-Koeslag (Den Haag)

mobiel 06 - 24 08 03 39
wim.gallee-koeslag@politie.nl / wim.gallee@ziggo.nl

Sander van Vuuren (Rotterdam)

mobiel: 06 - 52 56 85 68
sander.van.vuuren@politie.nl

Frans Govers (Amsterdam)

mobiel: 06 - 53 98 59 01
e-mail: Frans.Govers@politie.nl

Vacant (Noord Nederland)

Corry van Ballegooijen (Oost Nederland)

Jan Dogger (Noord-Holland)

mobiel: 06 - 53 35 16 83
e-mail: jan.dogger@politie.nl

Willy Valckx (Kenniskring Internationaal)

mobiel: 06 - 11 35 60 48
valckx.cgop@vmhp.nl

Madelon Dona (Kenniskring Conspire2inspire)

mobiel: 06 - 19 42 31 27
dona.c2i@vmhp.nl

Leo Smalt (Kenniskring Bedrijfsvoering)

mobiel: 06 - 20 67 96 43
e-mail: leo.smalt@politie.nl

Roel de Raad (Kenniskring Medezeggenschap)

mobiel: 06 - 53 57 86 68
e-mail: roel.de.raad@politie.nl

Afdelingsvoorzitters

afdeling Amsterdam: Kees Schoonen

afdeling Oost Nederland: Corry van Ballegooijen

afdeling Den Haag: Wim Gallee-Koeslag (waarnemend)

afdeling Noord-Holland: Onno Kas

afdeling Noord Nederland: vacant

afdeling Rotterdam: Frans Henninger

afdeling Midden Nederland: Ger Huijjer

afdeling Zuid Nederland: Ine van Praet

NIEUWE SITE EN NIEUWSBRIEF

Dit is het laatste nummer van ons verenigingsblad op papier, het Blauwtje. Onze leden worden al langer ook digitaal op de hoogte gehouden, afhankelijk van de aard van het nieuws: via de website en/of de digitale nieuwsbrief. Hier lees je in het kort hoe het werkt.

WEBSITE

De website www.vmhpn.nl moest onlangs vernieuwd worden, omdat het systeem verouderd was. Er is nu een open gedeelte waar iedereen bij kan en een besloten gedeelte alleen voor leden. Eerst is het open gedeelte beschikbaar gekomen. Daarop vind je nieuws, data van onze activiteiten en informatie om lid te worden. Je ontvangt bericht zodra het besloten deel actief is en hoe dit dan werkt.

DIGITALE NIEUWSBRIEF

Alle leden ontvangen ongeveer een keer in de drie weken een digitale nieuwsbrief op hun mailadres. Hierin staan de meest actuele nieuwsberichten van onze vereniging. De meeste zijn ook terug te vinden op de VMHP-website. Mocht je nog praktische vragen hierover hebben, kun je bij het secretariaat terecht: secretariaat@vmhpn.nl.

Wist je dat de VMHP ook actief is op Twitter? Zoek ons eens op [@politieplatform](https://twitter.com/politieplatform).

ALEA IACTA EST

U zult zich bij het lezen van deze column wellicht enigszins overvallen voelen door het misschien wel meer dan normale gebruik van vreemde woorden. Ook moeilijke woorden zullen u niet bespaard blijven en u kunt het taalgebruik nogal gezwollen en archaisch vinden. Ik ben namelijk tot de conclusie gekomen, er verstandig aan te doen te anticiperen op de vigerende politieke ontwikkelingen, die erop duiden, dat we een nieuw tijdperk van 'après nous la déluge' binnentreden en dat met name Latijn en Grieks maar ook Frans en Duits bon ton gaan worden.

We nemen afscheid van de uil, die in de olmen zat en het schijnt zelfs al zo te zijn, dat in het politieonderwijs deze talen als examenvak zullen worden opgevoerd. Immers als Jan met de pet in de dagelijkse omgang oude talen verstaat en bezigt, dan kan de Heilige Hermandad niet achterblijven. In een later stadium zal overigens ook het Nederlands examenwaardig worden. Maar dit alles ter zijde.

50 tinten Blauw. Dat zou ook een uitstekende titel kunnen zijn voor deze alleraatste column, want de kleur schakeringen van ons geliefde Blauwtje waren vele. Toch heb ik hier niet voor gekozen, omdat daarmee een bepaalde erotische geladenheid wordt verondersteld, die ik in ieder geval nooit heb ervaren. Het Blauwtje heeft me nimmer zodanig opgewonden, dat ik met rode oortjes het ene na het andere artikel heb verslonden. Daarom dus het opschrift 'Alea iacta est', de teerling is geworpen. Het Blauwtje, houdt, as such, op te verschijnen.

Maar voordat ik mijn laatste punt zet achter deze bijdrage eerst een terug-

blik, want het kan geen kwaad te weten waar je mee stopt. Beginnen bij het begin dus, al is dat door mij niet echt goed vast te stellen. Dat het Blauwtje alles te maken heeft met de politie, mag als bekend worden verondersteld. Net zoals het feit, dat die politie na de prostitutie het oudste beroep ter wereld genoemd mag worden. Ver voor onze jaartelling wordt immers in oude geschriften al over de politie gesproken: "Zij kleedden zich in vreemde gewaden en dwaalden doelloos rond". Die doelloosheid is er heden ten dage al wel een beetje af, maar dat van die vreemde gewaden is zeker nog herkenbaar. En in het oude Rome liepen al 24/7 waakzame figuren rond, invulling gevend aan het adagium 'vigilat ut quiescant'.

Met de komst van de schrijfkunst en later de boekdrukkunst ontstond er ook de behoefte om, wat daarvoor alleen mondeling werd overgeleverd, voortaan ook aan het papier toe te vertrouwen. Tot op heden is er nog geen hiërogliefenschrift over de politie teruggevonden en het ontbreekt eveneens aan handgeschreven boekwerken over de Gendarmerie, zodat voorzichtig geconcludeerd kan worden, dat, bijvoorbeeld, het Blauwtje als lijfblad van de VMHP pas na de invoering van de boekdrukkunst ontstaan moet zijn. Het Blauwtje is misschien wel oud, maar nog niet zo oud.

In 2002 speelde ik een stukje piano in Amsterdam ter gelegenheid van het 100 jarige bestaan van de VMHP en het ligt dan ook voor de hand de dies natalis van het Blauwtje ergens in 1902 te plaatsen. Zeker is, dat politiecollega's, die aan de wieg van het Blauwtje stonden, niet meer onder ons zijn en dat er veel informatie over de ontstaansgeschiedenis verloren is gegaan. Zo is niet meer

Foto: Evert Onink

vast te stellen, waar de naam Blauwtje vandaan komt. Had de oprichter wellicht net vergeefs geprobeerd een leuke deerne in te palmen? Was het misschien bitter koud die dag? Verwees de naam naar de kleur van het politie-uniform, of gewoon naar de kleur van het blad zelve? Of, om de verwarring nog groter te maken, heette het Blauwtje misschien helemaal geen Blauwtje.

Maar, maakt het overigens überhaupt iets uit hoe het ledenmagazine van onze vereniging werd genoemd? Jazeker. Het is bijvoorbeeld niet voor niets dat de queeste naar een naam voor onze vereniging tot zoveel reuring heeft geleid. Ja zelfs tot het uitstel van een ledenvergadering.

Een naamloze wereld is niet goed voorstelbaar. Door de eeuwen heen is de naam onderwerp van filosofie, discussie en literatuur geweest. 'Nomen est omen', zeiden de oude Romeinen. 'Ik heb u bij uw naam geroepen', staat vermeld in het Heilige Schrift. 'What's in a name', vroeg een zekere Shakespeare zich af. 'Voor wie ik liefheb, wil ik heten', dichtte Neeltje Maria Min. Merkwaardig, dat er nog niet iets bestaat als names-giving day.

Maar hoe het ook zij en wat voor naam dit beestje, onze vereniging, ook gaat krijgen: Het Blauwtje is een naam om nooit meer te vergeten!

Hans Bogers